

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 878/2014
03.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца М.В. из В.Ц., чији је пуномоћник З.Ј., адвокат из Л., против туженог П. за з.и. и о.о. К.–у. ДОО Л., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 214/2014 од 21.05.2014. године, у седници одржаној 03.07.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 214/2014 од 21.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 1001/13 од 18.11.2013. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог бр. 322 од 11.01.2013. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. 13073 од 26.09.2008. године, те да се тужени обавезе да тужиоца врати на радно место портира за ванредне послове прве групе или друго радно место које одговара његовој стручној спреми, као неоснован. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 214/2014 од 21.05.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побиијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време по основу уговора о раду бр. 13073 од 26.09.2008. године, распоређен на послове портира за ванредне послове прве групе. Тужилац је 19.11.2012. године својим возилом дошао до рампе "...", на којој је радио као портир, и унутар копа на ... у гепек утоварио 53 носача каблова, а затим отишао на стовариште које се налази у селу С. у намери да их прода, с тим да је у моменту истовара носача заустављен од стране полиције. Тужиоцу је укупно одузето 53 нових комада носача каблова, власништво туженог, а њихова вредност износи 181.160,00 динара. Тужиоцу је након уручења упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду оспореним решењем отказан уговор о раду због повреде радне обавезе утврђене Колективним уговором.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су као неоснован одбили тужбени захтев тужиоца, дајући у својим одлукама довољне и јасне разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Према одредби члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...54/09), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Чланом 84. став 1. тачка 15. Колективног уговора туженог предвиђено је да разлог за отказ уговора о раду постоји ако запослени противправно прибави себи или другој материјалну корист у вези са радом и која повреда радне обавезе је предвиђена и чланом 9. став 1. тачка 23. Уговора о раду којим је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог.

Имајући у виду да је у конкретном случају утврђено да је тужилац критичном приликом унутар копа туженог, на ..., иза рампе "...", на којој је тужилац радио као портир, у гепек свог возила утоварио 53 носача каблова (власништво туженог) и одвезао их на стовариште у намери да их прода, то је правилан закључак нижестепених суда да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе утврђене чланом 84. став 1. тачка 15. Колективног уговора. Стога, и по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају испуњени су услови за отказ уговора о раду у складу са одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду, имајући у виду да је доношењу побиијаног решења претходило упозорење о постојању разлога за отказ уговора у смислу члана 180. Закона о раду, из којих разлога се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

Како се ревизијским наводима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, то је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу става 2. истог члана, с обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**